

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 80 bani pe lună mai mult.

Pentru menaștere:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și strălucitate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima dată 14 bani, a doua oară 12 bani
a treia oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poșta și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înalpoia.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Dispariția chestiei
de naționalitate.

Cât n'ar da stăpânitorii noștri Maghiari să vadă odată dispărută chestia de naționalitate dela ordinea zilei! Ce fericiți ar fi ei dacă ar pute să exclame: Naționalități, dp., au fost odinioară, a fost și chestia de naționalitate, dar azi toate acestea au dispărut din Ungari.

Acel bărbat de stat, care ar da rețeta spre a vindeca de această „boală” — așa numește șovinismul chestia de naționalitate — corpul „suferind” al Ungariei, ar fi proslăvit și i s'ar ridica statui.

Au și competat mai mulți la această glorie, dar până acum fără rezultat. Unul — numele i'a rămas necunoscut — a inventat cunoscuta formulă, că în Ungaria toți sunt unguri, numai cât unii au „buză valahe”, alții „buză slovacă” etc.

Prin această însă chestia de naționalitate n'a dispărut de loc; formula s'a dovedit a nu fi bună.

Asemenea e nefolositoare formula lui Bekes. Acest oracol al Ungariei a născut ideea, că naționalități nici nu există în Ungaria. Toți cei ce viază aici sunt unguri, iar încotroși ar fi vorba de ceva naționalități, acelea nu s'ar altceva, decât niște „noțiuni geografice”, niște pete pe corpul „națiunii”, cari vor dispăre pe peste mult.

Alții — și aceasta e o teorie mai nouă — au aflat, că chestia de naționalitate e o chestie economică și deci rezolvarea ei trebuie cercată pe acest teren. Am văzut accentuându-se aceasta la diferite ocazii și în diferiți articoli de ziare, dar acum mai nou și mai precis o formulează B. M. în un prim articol al lui „Magyarország” din săptămâna trecută.

Vorbind despre miseria, ce se lățește tot mai mult în Ungaria, referitor la chestia din vorbă B. M. zice următoarele:

„Corpul nostru național a fost năpădit de aproape tot felul de boale. Misericordiei economice grele sunt agravate, afară de agitațiile lupte de clase și a neliniștii confesionale și prin nemulțumirea naționalităților, nutrită în mod tendențios. Acest pericol își are nutrețul din situația desolată. Fără

de o stare bună materială și viață de stat bine încheiată, chestia de naționalitate ar dispăre fără de veste. Dar așa... agitatorul dovedește pe ușor, că dominațiunea rassei maghiare e pricina situației rele a individului.”

Adecă progres economic, stare materială bună în Ungaria ar însemna dispariția chestiei de naționalitate. Li s'ar lua agitatorilor terenul de sub picioare — așa zice B. M. — și ne mai agităm nimeni contra Maghiarilor, ar urma înfrângerea și contopirea tuturor popoarelor în masa poporului maghiar.

Aceasta este deci formula cea mai nouă e rezolvării problemei, dar tare ne temem, ba suntem mai mult ca siguri, că nici ea nu se va valora. Va păși, ca formula analoagă pe terenul cultural, când se credea în ceata „șovinismului”, că prin școli și prin „kulturę” vom fi ușor și în timp scurt maghiarizați! Aceasta formulă a dat deja faliment, — o recunoș și Maghiarii — și așa va da faliment și modalitatea propusă pe terenul economic.

Cauza este foarte ușor de aflat pentru aceia, cari cunosc caracterul popoarelor din Ungaria. Aceste popoare au sentimentul național cu mult mai dezvoltat, decât s'ar păreașcă pentru bunuri materiale. Ele nu vor face nici odată ca Evreii, s'ei, renege la aparență totul, ca să poată pune mâna pe bunuri materiale. Șovinismul orb, răzând că Evreii — de azi pe mâine — s'au asimilat rassei maghiare, cred, că așa vor face și naționalitățile. De aceea tema plăcută a șovinistilor este acum: rezolvarea chestiei de naționalitate pe teren economic. Să facem ca popoarele să se afle în stare bună și atunci își vor perde rezistența națională și va dispăre și chestia de naționalitate așa — rezonașă ei.

Dar în privința aceasta — ca și în multe altele — se înșală amar. Maghiarii numai așa ar pute să facă a dispăre chestia de naționalitate, dacă ar da drepturi naționale popoarelor. Nu o fac aceasta de vo bună, — o vor face o silii de impurări. Noi îi asigurăm, că cu teorii și formule, ca cele amintite mai sus, nu-și vor ajunge scopul nici odată.

Sibiu, 11 Nov. 1901.

Serbare națională slovacă în Budapesta. Reuniunea slovacă din Budapesta „Slovenski Spolok” —

cum am amintit în numărul de Duminică — a aranjat o serată în onoarea deputaților naționaliști slovaci, în societatea cărora se afla și singurul deputat naționalist sârb Pavlovič Lyubimir. Serata a avut un colorit naționalist slav, participând și studenții sârbi și croați. La banchet membrul reuniunii, Balent, a ridicat un toast, accentuând, că prezența studenților croați și sârbi este o chiză a unirii fraților slavi, care are de scop respingerea atacurilor venite din partea inamicilor Slavilor. Advocatul Kabina a îndemnat tinerimea slavă la luptă pentru egală îndreptățire a naționalităților, fiindcă naționalitățile sunt egale azi numai în aceea, că trebuie să plătească dări mari și alte sarcini. Dr. Wagner, membru, a toasat pentru Cehi, iar un student sârb și unul croat au salutat pe Slovaci cu cari luptă umăr la umăr pentru drepturile lor naționale.

Apponyi — consilier intim. Majestatea Sa Monarhul a denumit pe contele Apponyi Albert, președintele parlamentului maghiar, de consilier intim. Actul de denumire a apărut în ultimul număr al „Monitorului Oficial”. S'a început deja în toată puterea carnavallu partidului apponyist.

REGELE GRECIEI a plecat din Viena împreună cu fiul său, guvernorul Cretei. Înaltii oaspeți ai Monarhului nostru au călătorit de-a dreptul la Atena, prin Trieste. Visita regelui grecesc și a fiului său a avut indiscutabil un scop politic, în special ceea ce privește situația din Peninsula Balcanică, și probabil și privitor la chestia anexării insulei Crete.

Din dietă. În ședința de astăzi a fost prezentat camerei maghiare proiectul de adresă la mesajul de tron, redactat de Max Falk și primit aproape neschimbat din partea comisiunii. Mâne și poimâne probabil nu va fi ședință. Joi se va pune la ordinea zilei discuția asupra adresei la mesajul.

Alegerile din Croația. Campania electorală din Croația s'a terminat. Au fost aleși 75 de deputați naționali (guvernamentali), 11 opoziționali-coaliți și 2 din partidul de drept. Guvernamentali au câștigat 15 mandate și au pierdut unul. Frațiunea Stross-

mayer a suferit o mare înfrângere. Cauza acestei înfrângeri a fost nu numai terorismul și presiunea întrebuintă în mod neobișnuit în contra partidului Strossmayer, dușman neîmpăcat al Maghiarilor, ci și faptul, că în Croația majoritatea alegătorilor o formează așa zicând „nașionalarii”, cari toți sunt în oare-care pendență față de cel dela putere.

Deciziune înmăsurătoare pentru Fessie. Curia a adus deciziune, în sensul căreia termenul de 30 de zile pentru înaintarea petițiilor contra mandatelor „necurate” e de a se lua verbal. Adece, petițiile sosite la Curie în ziua a 31-a, — fiind sârbătoare ziua preoată — au fost respinse din oficiu. Între deputați — trei la număr — salvați astfel se află și Teodor Fessie, deputatul dela Celca.

Românii în municipii.

In comitatul Hunedoarei.

Sâmbătă, în 9 Noembrie au fost alegerile în comitatul Hunedoarei. Despre rezultat am primit azi următoarele rapoarte:

Alegerea din Orăștie.

— 10 Noembrie n.

Orăștie. Acesta din 14 membri în congregație. Fiind aci pact între cele 3 naționalități (Români, Sași și Unguri), 2 naționalități dau câte 5 membri și una numai 4 într'un period, în celalalt period dă alia naționalitate 4 și celelalte două câte 5 și tot așa pe rând.

Românii având în perioadele trecute câte 5, acum le-a venit rândul să dea numai 4 și având deja aleși 3 cu mandat pe încă trei ani, a urmat să întregim numărul numai cu unul. Clubul român a candidat pe dl Ioan Lăzdroiu, comerciant, care fusese și înainte.

Alegerea însăși merge aci de tot liniștit: fiecare club își numește liber candidații și, notifică celorlalte cluburi pe cine a numit, acele iau la cunoștință și se face o listă comună cu care votează și Români și Unguri și Sași.

Așa a fost și acum.

In cercul Romos.

La Romos aleg comunele din jurul Orăștiei 10 membri la congregație. Egind 5 din ei, e ar' unul din cei aleși în trecut abdicând (Dr. Muntean) ca ajuns virilist, — s'au ales de tot 6 membri.

Au fost aleși numai Români, d. n.ii: Dr. S. Moldovan, avocat, Dr. G. Dubleșiu, candidat de avocat, Nicolau Andreu, preot, Ioan Moța, preot, Ioan Vaidan, preot și Adam Todor, preot, — cesti 3 din urmă și Dr. Dubleșiu toți 4 membri noi. Dela aleși se speră a cere o regulă adunările și a fi la postul lor cu demnitate.

In cercul Dobrei.

— 9 Noembrie n.

La alegerile municipale de azi Români au învins strălucit. Aleși au fost: Iosif Morariu, Adam Lesnicu, Petru Hadan, Aron Muntean, Iosif Cristea și Dr. Petric.

Lista maghiară în frunte cu fișol-găbirul Goro, notarul Hite și Jidanul Löblia căzut. Goro din 154 voturi a primit 50, ale notarilor și scriitorilor. Românii s'au purtat brav.

In comitatul Timiș.

În cercurile comitatului Timiș au mai fost aleși de membrii municipali următorii Români:

In cercul Deta: Emil Georgiu, paroch gr-or.

In c. Satul-nou: Cornel Iorgovici, notar com.

In c. Făgăraș: Aurel Căcișca și Traian Kőváry, notari.

In c. Timiș-Cubin: Lucian Școșan și Teodor Căpăra.

In c. Șag: Iuliu Belu, notar.

In c. Lipovei: Ioan Cimponer.

In c. Săcalhaza: Cornel Nicovara.

In c. Topolovșul-mare: Gerasim Sărbu.

Din cercul Varadiei, care e un cerc curat românesc, ni se scrie cu datul de 7 l. c. că acolo au reușit doi Români — cum am amintit și noi în nrul trecut — anume preotul Pavel Iorgovici și inv. George Tuncu, dar a căzut avocatul Dr. Aurel Olteanu din Văreș, față de medicul Dr. Kende. Aceasta s'a întâmplat în urma presiunilor și amenințărilor ce le-au făcut asupra alegătorilor Drul Kende și oortegii sei. Rău s'au purtat în privința aceasta alegătorii din comuna Iabova, Măci și Soliș, cari au votat pe Kende. Și cu toate acestea Kende abia a eșit cu o majoritate de 7 voturi față de dl Dr. Olteanu, a cărui isbândă morală — cum scrie corespondentul — e afară de orice îndoială.

— „Vezi-ți omule de drum! răsunse Ghebosul nemulțumit: legă dulăul și intră în tindă. Asta era pe la toacă.

Când s'apună luna seara, egi a Dobrii tipit din casă, desleagă trei dulăi și s'ar peste pirlăz în porumb. Dulăii alergară bucuruși prin porumb ear' cei rămași în curte legați porniră a urla jalnic. Lumina lunei se stinsă în cetel cu încetul până-ce scăpăta întreaga după culme. Și toată firea o clipă mai nainte scaldată în dulce lumină aurie acum se cufundă în întunecul negru cu o flegătură de neliniște și groază.

„Veghiați!... se auzi sinistru glasul străjarului dela o poartă a jitariei. „Vegheați! răspunse perdit și stins dela poarta cealaltă. Apoi totul reîntră în tăcere și par'că în așteptare a ceva groaznic și misterios.

Mare zarvă la cârcimă. Perceptorul palid la față întreabă îngrozit.

— „Și zici că i'a sfâșiat pe amândoi? Mă al dracului! Auzi comedia! Ce moarte bre frate! Ce grozăvenie! și-și face cruce.

— „Moarte bună, răspunse notarul zimbând. „Oand vă spuneam eu de moarte bună! Eată asta i' unde i' mână omului! ?!

(Noua Rev. rom.) Isabela Sadoveanu.

FOTTA „TRIBUNEI”.

Mihaiu-Viteazul.

Cunoscuta dramaturgă polonă, contesa Eliza de Bosniasky a scris o minunată dramă, al cărei erou este Mihaiu-Viteazul. Drama a fost tradusă în versuri, în limba italiană de dl G. Lesca, care a cedit-o zilele acestea în „Pisa”, înaintea unui număr și distins public.

Despre aceasta un ziar din Pisa scrie, cu titlul: „Una lettura di G. Lesca” următoarele:

„Sâmbăta trecută, în sala principală a grandiosului local care se înalță sever printre maslini dela S. Giuliano, înaintea unei reuniuni de ascultători și de amici, Giuseppe Lesca, cu un sincer entuziasm de artist, a cedit noua tragedie polonă, tradusă de el cu colaborarea distinsei autoare contesa Eliza de Bosniasky. După amiaza caldă și luminoasă intra prin ferestri imprăștiind o simțire plăcută, dar când după un simplu exordiu adequat la familiaritatea locului, lectorul începă a citi primul act și a urmări desfășurarea teribilă drame, cu toți puțin câte puțin rămaserăm pe neașteptate stăpâniți de fantasmăle cari le făcea să apară prin gest și prin cuvântul acum dulce, acum teribil al lectorului.

Și trecură trei ore (atâta dură auditiunea), par'că un farmec straniu ne țese să uităm lumea esternală pentru ca

să ne înfundăm tot mai mult în regnul lugubrelor visuri, ziua muria și în umbra nopții sosinde răsunau pline de oroare, în tăcere adâncă, ultimele cuvinte ale Anei, care — s'armana nebună — răsună în figură ei evlavioasă tot spiritul tragico, ce străbate această admirabilă compozițiune.

Un erou cu sufletul tremurând de libertate și de orgoliu (Mihaiu-Vodă), mai întâiu liberator, apoi domnul țării sale, este protagonistul dramei. În jurul lui Florica și Nicola dau o notă de dulce ingenuitate juvenilă. Ana și Petru în carnează durerea a două creaturi, stăpânite de o forță misterioasă și condamnată, dar rebeli cătră dinea.

A da o critică a acestei opere după o singură auditiune pricipă ar fi a pretinde imposibilul, dar este permis să prevedem, că ea va fi bine și s'arbatorește primită ca o foarte bună și sănătoasă tragedie, care de la o simplă lectură s'a arătat așa de plină de interes.

Stranie coincidență — zice dl Lesca într'o scrisoare adresată președintelui Ligei culturale dlui V. A. Urechia — pe când voi celebrați în România trei-cenarul lui Mihaiu-Vodă-Viteazul, eu ceteam drama asupra acestui mare domn al Românilor, înaintea unui public numeros care o ascultă încântat trei ore. „Tribuna”, „Patria”, „Sera” — toate

principalele noastre ziare, au vorbit foarte calduros despre aceasta.

Cum suntem informați, dl Lesca a intrat mai de mult în corespondență cu dl V. A. Urechia pentru traducerea dramei în românește.

In întunec.

(Urmare și fine).

Ce mai sat! Te uii, și la dreapta și la stânga bălări cât vezi cu ochii. Apoi din loc în loc câte o casă de te miri cum ar pute trăi în ea vite, dară mite ființe cuvântătoare. Doamne! joase, strimbe, în loc de ferestri niște găuri astupate cu paie. Coperișul de stuh putred așa s'a sprăvălit pe o coastă și spre prispă, că nu te dumirește prin ce minune se mai ține. Să nu credeți, că primăria și școala s'unt mai bune, doar că s'aprinzite coperișurile în pari și au ferestri cu trei ochiuri de hârtie și unul de geam crepat. După ce rătăcești mult prin bălări, treci de cârcină și lași satul în urmă, dai de două trei case mai creștinești. Casa lui Fedk, între toate are înfățișarea veselă și cochetă a unei neveste tinere fudulă de albeașă ălei sale, în mijlocul unei curți curate cu coteț de porc, șopron și grădină cu legume. Mai departe în lanul de porumb ogrăjit și fără putere, stă casa Ghebosului, posomorâtă, strinsă și ghemuită

sub coperișul i' prea ascuțit, par'că s'ar mēna cu stăpănu-sen la înfățișare. De parte peste lan se zărește o pădure.

A Dobrii, e cel mai chiabur om din sat. Tată-sau era Bulgar și făcuse bani cu zarzavaturile; ear' Ghebosul era cămătar și o cămătar! s'ar te ferească Dumnezeu! Cine intra în mâna lui cu un câșc de făină dedea și cămăga de pe el și tot nu scăpa de datorii. Pe toți pescarii îi avea la mână. În sat nimeni nu l' lubea, dar le era teamă de el așa ghebos cum era, mai ales că nici odată nu l' știa nimeni voia nici nevoia. Tăcea, tăcea, dar și când te pomeneai cu câte una dela el nu era giumă.

— „Om al Dracului”, ziceau pescarii: „însemnat de Dumnezeu!”

Cinci dulăi, boxi de căsăpie, de cei ce-ți răstoarnă taurul la pământ și cât ai zice două ț'i l' și sugrumă, scuturau nervoși lanțurile în fund unde erau legați. Ghebosul egi din casă cu niște cârpe și le întinse pe o clăie de fân. Apoi deslegă un box și se cînchi lângă gard, guerdând odată printre dinți. Ca fulgerul se repezi dulăul pe clăie, luă cârpele le scutură, și cât a-i olipi din ochi le făcu buacă-buacă.

— „He! lasă-i bre omule, nu știe lumea ce pot dulăii dumnilale. Cîne s'ar încumeta să-ți treacă noaptea pe la poartă? — zise un pescar ce se opri și se uita în curte.

Miscarea studenților — în Austria.

După studenții italieni, și mai ales încurajați de rezultatele obținute de aceștia, studenții slavi de pe la universitățile austriace au arănat Vineri mari demonstrații atât în Viena, cât și în Innsbruck și Graz. Mai vehementă a fost demonstrația în Innsbruck, unde au fost deținuți 2000 studenți.

Proporțiuni mai mari și mai serioase a luat însă demonstrația studenților slavi în Viena, capitala imperiului, unde tinerii slavi nu numai prin numărul lor, ci și prin legăturile ce le au cu partidele politice slave din parlament, sunt așa zicând dăzători de ton și directivă a oricărei mișcări studențești, pusă la cale de conaționalii lor. În Viena studenții slavi, în curtea universității, în fața unui număr imens de studenți au cîntat în limba germană și slovacă un *memorand*, în care mai înainte *protestează* contra calificării părilor sudice a monarhiei de provincii italiene, când majoritatea locuitorilor acelor o formează *Croații*. Pretind, apoi, ca în Laibach să se ridice o universitate *slavonă*. Pretensiunea și o motivează și prin faptul, că provincia *Craina* a dăruit spre acest scop deja 500.000 de coroane, iar orașul *Laibach* 20.000 de coroane.

Și până atunci, până-când se va înființa această universitate, pretind, ca diplomele câștigate la universitatea din Zagreb să fie recunoscute de egale cu cele câștigate la universitățile austriace, nici chiar nostrificarea lor să nu fie necesară.

Cetirea acestui *memorand*, ținut într-un tron energic, a produs vehemente scene între studenții nemți și slavoni. Ear' când aceștia din urmă au pornit în procesiune demonstrativă pe stradă, cântând cântece naționale, poliția i-a atacat. Faptul acesta a produs o furtivă și mai mare în cercul studențimii slavone. Încurajați de bărbajii lor politici, studenții sunt hotărâți să continue cu demonstrațiile și pretensiunile cuprinse în *memorandul* lor, să le dea un caracter general.

Tinerimea slavonă dela universitatea din *Graz* deasemenea s'a pronunțat pentru înființarea unei universități slavone în Laibach. Turburări mai mari nu s'au făcut însă deși relațiile nici aici nu se pot numi pacifice.

Sâmbătă se așteptau demonstrații mai vehemente în Viena, fiind adevărat ziua de „bummeln” a studenților nemți. În număr mare s'au prezentat studenții la universitate toți înarmați cu bastoane și sticle, dar conflictul nu s'a întâmplat.

Studenții italieni dela universitatea din Viena au trimis o deputație la rector ca să protesteze contra studenților slovaci, cari în *memorandul* lor au afirmat, că orașul *Triest* nu e pe pământ italian. Afirmarea aceasta au declarat-o de *ofensă* la adresa națiunii italiene. Rectorul în răspunsul său dat acestei deputații a provocat-o să-și prezinte protestul în scris.

Rectorul universității din Innsbruck a declarat în fața studenților italieni, că a obținut promisiunea de la studenții nemți, că pe viitor nu vor conturba prelegerile în limba italiană, ținute de profesorul Menestrina. Acesta au decis însă redactarea unui *memorand*, în care vor declara, că referitor la ținuta lor în viitor nu pot face nici o promisiune, până-când nu vor fi asigurări formale, că în *Triest* se va înființa *universitate italiană*.

Astfel vedem, că lupta între naționalitățile din Austria, la dimensiuni tot mai mari și pe pacea nu va fi restabilă, până-când pretensiunile naționale ale tuturor nu vor fi pe deplin satisfăcute. Nici nu se poate altfel. Conștiința națională aruncă valuri tot mai mari. Naționalitățile trezite la o viață mai conștientă pretind loc în lupta politică și culturală, în dirigiuirea soții lor.

Când în Ungaria tinerimea tuturor naționalităților va fi atât de fanatică în sentimentul său național, ca cea din Austria, toate sforțările Ungurilor se vor prăbuși ca un vis de om bolnav și cei din fruntea statului se vor convinge, că astăzi popoarele nu

mai sînt păpuși de distracție în mâna unor oligarhi.

Succesele reale pretind fanaticism și luptă neînfrîcată pe toate terenurile.

Regele Carol la Constanța.

Am amintit în săptămîna trecută, că Regele Carol al României a vizitat portul Constanța. Despre ceremonia primirii s'a dat următoarea *relație oficială*:

„Luni, 22 Octomvrie, M. S. Regele a plecat din Sinaia, la orele 10 seara, cu un tren special spre a merge la Constanța; suveranul era însoțit de dl I. Brătianu, ministrul lucrărilor publice; dl general Warthiadi, șeful casei militare; dl Miclescu, directorul general al căilor ferate și adjutantul de serviciu. La gara Mogosoaia, unde trenul regal s'a oprit noaptea, s'au urcat domnul D. Sturdza, prim-ministru și dl Aurelian, ministrul de interne. Pe tot drumul, în stațiunile unde s'a oprit trenul, suveranul a fost salutat de prefeșii județelor ce a străbătut și de autoritățile locale; ear' pe peronul gării staționa un număr mare public, care aclama pe Rege.

La orele 11 și un pătr. dimineața s'a servit în tren un dejun, la care au avut onoare a lua parte toate persoanele ce însoțeau pe M. S. Regele.

La portul Constanța, unde trenul regal a sosit la orele 12, M. S. Regele a fost întâmpinat de consiliul comunal, cu pâinea și sarea tradițională.

Dealungul cheului se aflau înșirate: clerul de diferite rituri, corpul consular în uniformă, autoritățile civile, dl general Vasiliu Năsturel, comandantul diviziei active, cu toți oficerii superiori din garnizoană, o companie din batalionul 2 de vînători, cu drapel și muzică, care dedea onorurile și multe persoane din societate. Toate vasele din port, atât cele de război, printre cari „Cruciatorul Elisabeta” și „Brioul Mirocea”, cât și cele de comerț, erau sub podoabă mare și dedeau onorurile cuvenite. Regele se întreținuă oăva timp cu persoanele prezente, apoi dl Saligny, directorul lucrărilor portului, prezentă suveranului pe domni ingineri și i arătă planurile diferitelor lucrări în curs de executare.

După ce i-au dat toate explicațiunile necesare, Regele se îndreaptă spre digul cel mare, ajuns deja la o lungime de peste 1 chilometru, urmîndu-l până la extremitatea sa, unde asistă la operațiunile așezării blocurilor de beton sub apă. Urcîndu-se apoi pe un vapor cu toată suita, merge spre digul opus, care-l urmă tot astfel pe jos, examinînd lucrările de terasament de lângă fîrmul mării, străbătînd tunelul de 500 m. lungime, precum și linia ferată în debleu, destinate a da o comunicație mai ușoară cu portul, și se urcă din nou pe vaporul cu care vizită interiorul portului. În urmă M. S. Regele merge pe bordul vasului Carol I., unde, după ce i s'a prezentat echipajul, s'a servit un ceai.

Suveranul binevoit a felițat pe d. Saligny, precum și pe ceilalți ingineri, pentru progresele însemnate ce a constat în executarea lucrărilor portului și energia cu care au fost impinse.

Astăzi deja portul este în stare de a încărca cu înlesnire un număr considerabil de vase de mare dimensiune. Apoi, suveranul merge în oraș, vizită catedrala, unde s'a oficiat un Te-Deum în prezența Măiestrății Sale; vizită asemenea localul primăriei; ear' la orele 4 p. m. părăsi Constanța în mijlocul ovațiunilor multimi.

La Medgidie și la Cernavoda, unde trenul regal s'a oprit oăeva minute, M. S. Regele a fost salutat cu strigăte de „ura” ale populațiunii adunate pe peronul gării. La Cernavoda trecînd dinaintea fondului unei companii din batalionul 6 de vînători, cu drapel și muzică, care a dat onorurile.

La orele 7 1/2, s'a servit prânzul în tren; ear' la orele 11 1/2, seara, trenul regal sosi în Sinaia.

La

Abonament lunar

pentru

Noemvrie st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Revista esternă.

Conflictul franco-turc.

După ultimele telegrame din Constantinopol conflictul franco-turc pare a fi aplanat. Consilierul de ambasadă Bapst a primit dela Poartă mai multe asemnate pe vămile turcești în mărimea pretensiunii lui Lorando, plătibile în rate lunare și începînd dela 1 Februarie 1901 până la 1 Maiu 1901.

În ministeriile din Constantinopol se lucră de prezent la statorirea modalităților, după cari se se execută dispozițiile luate în iradeaua Sultanului, fiindcă Bapst a cerut dovezi, că Poarta e serios hotărâtă a-și îndeplini deobligamentele.

„Agentura telegrafică rusă” comunică: Știrea adusă de „Kölnische Zeitung”, că Rusia și Franța intenționează o acțiune comună în privința introducerii de reforme în America și provinciile europene ale Turciei, e lipsită de orice temei. N'a fost nici-când vorba de-a se adresa în privința aceasta către puteri, cu atât mai puțin de-a convoca o conferință internațională.

Aproape întreaga presă din Paris dă expresiune satisfacției pentru aplanarea conflictului acestuia. „Gaulois” scrie, că sfîrșitul afacerii a fost mai bun ca începutul. Franța plecase, ca să esopereze plata polițelor a doi banoheri și a unui industrial. La fine „și-a ridicat Franța catolică prestigiul în Orient și a silit pe Sultan să respecte bisericile și instituturile culturale.

După-cum am amintit deja, Poarta a recunoscut Vineri pe *patriarhul chaldeo-catolic* Toma Emanuël, care s'a străduit până acum înzădar să obțină aceasta. T. Emanuël e capul bisericii chaldeo unite cu Papa. Pe patriarhul neunit, care păstorește vre-o 300.000 credincioși, l'a recunoscut Sultanul încă de demult. Numărul Chaldeilor uniți e de vre-o 70.000. Uniții și neuniții sînt în vecinică ceartă și chiar considerarea față de numărul mai mare al neuniților a împedecat pe Sultan până acum să recunoască pe patriarhul unit cu Roma. O singură condiție vrea să pună Poarta: Patriarhul recunoscut acum să-și aleagă un alt oraș de reședință, părăsind Mossul (lângă Tigru), unde residează și patriarhul chaldeo-ortodox.

Bulgaria.

Demisiunea lui Geșoff din demnitatea de președinte al Sobraniei se interpretează ca o manifestare ostilă guvernului Karaveloff din partea partidului național, al cărui leader e Geșoff.

În urma terminării alegerilor complementare, forța numerică a partidelor din Sobrania bulgară se prezintă astfel:

Din 167 scaune de deputați, cele două partide guvernamentale asociate posedă 78, astfel că le lipsesc 6 voturi spre a avea majoritatea absolută. Dintre cei 78 deputați guvernamentali, 44 aparțin partidului zankovist, 34 celui karavelovist.

Sobrania mai numără 14 deputați independenți și 5 agrari. Cu ajutorul acestor două grupuri speră guvernul să-și poată asigura majoritatea necesară, care va fi cam de 13 voturi.

Opoziția se prezintă astfel: 37 naționaliști (stoilovisti), 20 stambulovisti, 6 radoslavisti, 5 reformiști și 1 socialist.

Astfel prezentîndu-se partidele, cu greu se va pute aștepta cineva la o sesiune liniștită.

Ziarul „Wiener Tagblatts” află din Bulgaria, că misionara americană, miss Ellen Stone ar fi fost asasinată de brigănti, pentru-că ea ar fi putut compromite prin divulgările sale comitetul macedonean. Știrea n'a fost însă confirmată până-acum.

Războiul din Africa-de-sud.

La banchetul Lordmaiorului, dat în Guildhall, a participat și Salisbury. Credincios obiceiului colegilor sei, a ținut și el un toast în care susține, că în privința războiului din Africa-de-sud nu e permisă să fie Englezii pesimiști, căci în continuu progresează spre înfrîngere. Sfîrșitul războiului nu e așa de apropiat, după-cum s'a așteptat, dar vina la aceasta o poartă mai ales în prejurarea, că n'au recunoscut adevăratul caracter al lui, care nu e normal. Politica engleză rămîne neschimbată. Anglia nu dorește nimic așa de mult, ca dominația păcii în ținuturile bătute de război, ca acestea să se poată bu-

cura de binefacerea autonomiei. *Independența Burilor* e incompatibilă cu siguranța Angliei, care vrea să împedecă o repețire a acestui războiu.

Ziarul oficial englez „London Gazette” conține decretul, prin care actuala sesiune parlamentară se prorogă până la 14 Decemvrie viitor. Guvernul englez a fost silit să iee această măsură din cauza relelor știri, cari vin din Africa-de-sud.

„Daily News” anunță, că în Africa-de-sud au deținut pe d-șoara *Hobhouse*, care a atras atențiunea lumii creștine asupra groazniciei mortalității, care domnește între Burii — bătrîni, femei și copii — ținuți prizonieri în castelele concentrate. Se crede, că au dus-o pe o corabie, care pleacă la Anglia, de unde va fi deportată.

Știri mărunte.

Între ambasada engleză din Constantinopol și guvernul turcesc s'a făcut o învoială pentru numirea unei comisii militare mixte, ca să delimiteze teritoriul la granița dela Yemen.

Prințul George, comisarul Cretei, sosit în Viena a fost felițat de Monarhul pentru buna ordine care domnește pe insulă.

Pe linia ferată Caidalovskoie, care împreună liniile ferate din Siberia și Manjuria, s'a început comunicația.

„New-York Herald” publică știrea, că armata americană a învins într-o luptă pe Filipinieni.

Regele Greciei și prințul George au plecat la Atena.

„Ungar-maghiar, boem-ceh”.

Di Emanuel *Steinacker*, fost deputat și secretar al camerei comerciale din *Pojon*, a publicat cu titlul de mai sus în „Grosskündner Zeitung” un articol foarte interesant, pe care îl dăm și noi în traducere, precum urmează:

Numiri false produc noțiuni false, din-cari apoi se fac de multe-ori deducțiuni false. Nu putem deci destul de adese-ori să arătăm confuziunea de noțiuni și modul de exprimare false, ce domnește în patria noastră și să cerem înălțurarea lor.

Statul ungar de astăzi, patria noastră, a fost întemeiat înainte cu o mie de ani de poporul călăreț al Maghiarilor, venit din Asia în Europa, unde după înfrîngerile aplicate lor de către regele german Enrio Pășărarul la Magdeburg în anul 936 și de fiul aceluia, împăratul Otto, pe Lechfeld în anul 955, au primit creștinismul și sub regele Stefan cel-sfînt au admis cultura apusului propagată mai ales prin preoți, cavaleri, burghezi și țărani germani. Legătura comună între diferitele popoare, parte stabilite aici la venirea lui Arpád, parte emigrate în cursul veacurilor, legătura între Maghiari, Slovaci, Ruteni, Germani, Croați, Sârbi și Români era limba latină. Aproape până în prima jumătate a secolului al nou-șprezecelea, în Ungaria era limba latină, limba statului, limba dieței, a tribunalelor, a comitatelor.

Hungarus, Ungar, era orice locuitor din țeara noastră, ori-care ar fi fost limba lui maternă. Nu sînt încă o sută de ani de atunci, de când nobilimea aparținătoare în cea mai mare parte naționalității maghiare, pe atunci națiunea exclusiv privilegiată, ridică pretențiunea, ca limba sa maternă să fie considerată ca limba a statului, după eliminarea succesivă a limbii latine, care era o limbă moartă. Și fiindcă nici în limba latină, nici în cea maghiară nu există doi termeni deosebiți pentru noțiunea etnografică și naționalitatea politică, început cu început „ungar” a fost considerat ca identic cu „maghiar”. Tendonța justificată de a înălța limba maghiară la rangul unei limbi culturale și a o decreta ca limbă de stat în locul celei latinești, nu s'a oprit la această graniță, ci merge mai departe, cerînd ca limba statului să fie decretată ca singură domitoare și naționalitățile nemaghiare, cari sute și sute de ani rămăseseră neîmpedecate în întrebuințarea limbii lor materne și în dezvoltarea culturii lor, să fie contopite cu rassa dominantă.

Și așa auzim adese-ori zicîndu-se: Cine mănîncă pâine ungară, se și vorbească ungurește. Ei bine, o limbă ungară nu există, întocmai cum nu există o limbă elvețiană, sau britanică. Aceste numiri sînt curat politice de stat, geografice. Ele nu arată o noțiune etnică, ci numai aparținerea la o țeară, cetățenia într-un stat. Britanii uniți în

stat sînt Englezi, Scoțieni și Irlandezi, Elvețienii sînt Germani, Francezi sau Italiani, respective Romani. Așa și în Ungaria sînt parte Maghiari, parte Germani, parte Slavi, parte Români.

Asemenea stau lucrurile și cu locuitorii unui alt regat, pe care Monarhul nostru îl are în emblema sa și pe care îl poartă în titlul său. Boemia este o noțiune geografică, pentru care pe baza istoriei se cere și o poziție separată după dreptul de stat. Dacă această cerință este justă sau nu, asupra acestui lucru nu discutăm. Boemia însă este locuită de două popoare: Germani și Cehi. Alături cu limba germană există ce e drept una cehică, dar nu există limbă boemă. Se înțelege, că Cehii caută să prezente noțiunea de boem ca identică cu cea de ceh, ca și Maghiarii ungar cu maghiar.

Cum că o mică naționalitate caută să se mărească, aceasta este un lucru natural. Este așadar de înțeles și scușabil, dacă Maghiarii și Cehii fac propagandă pentru lăfșirea limbii lor. Dar încă și mai de înțeles și mai justificat este, dacă Germanii, Slavii și Români se luptă pentru conservarea caracterului lor național. Rămînînd aceștia credincioși poporului lor, pe care a-l părăsi din indiferentism sau lăpăte este o lipsă de caracter, ear' a renunța la el pentru un folos oare-care, este curată mișelie. — Ei dau dovezi de un adevărat patriotism. Dacă așadar un German nu vrea să se facă Ceh sau Maghiar, el se rămînă atît el, cît și urmașii lui Germani, pentru aceea el totuși poate să fie un bun boem sau un bun ungar, după-cum au fost sute de ani acei locuitori din amîndouă regatele, cari n'au aparținut poporului cehic sau maghiar.

Dacă așadar cineva vrea să maghiarizeze sau să cehizeze și caută a prezenta acest lucru ca o cerință a ungarismului sau boemismului patriotic, trebuie să protestăm cu ultima energie. Cu mîndrie poate cineva a se recunoaște de ungar sau boem, fără să devină prin aceasta Maghiar sau Ceh.

Cu totul altceva este a învăța limba maghiară sau cehă, ceea-ce ori-cui îi este folositor, unora chiar necesar, dar de aici nimeni nu poate trage concluziuni, că cu aceasta și-a schimbat naționalitatea. Chiar și acela, care vorbește perfect limba maghiară sau cehă, trebuie să rămînă credincios germanismului. Cine nu face așa, pînă-cînd este contra-runcii a patria. Căci a cîști pe tatăl și pe mama, va să zică a cîști și pe bunica, va să zică a cîști pe toți străbunii, va să zică a-și respecta originea și a nu o renega nici odată.

Spre rușinea noastră fie zis, Germanii din Ungaria se fac mult mai deosebiți de aceasta lipsă de respect pentru sine însuși, decât Românii, Sârbi, Slovacii și Rutenii. Totuși afirmăm, că este o mare onoare, cu toată aparținerea la statul ungar, de a face parte din poporul cel mare german și a vorbi limba care o vorbesc 80 de milioane de oameni, răspîndiți peste tot pămîntul și luminînd prin cultură tuturor celorlalte popoare.

De aceea, compatrioți ungaro-germani! Întipăriți-vă bine în minte: A fi ungar, încă nu va să zică a fi maghiar! Aceasta să o spuneti ori-cui, care vrea să vă răpească ori să vă fure limba maternă, pe motiv că această ar fi o operă patriotică. Să vorbească fiecare cu copiii sei, cum l'a învățat mamă-se, și cum se roagă lui Dumnezeu, și să rămînă cu mîndrie credincios poporului seu.

Cronica zilei.

Sibiu, 11 Nov. 1901 n. s.

Dela „Asociațiunea” aradană Jol seara s'a ținut prima ședință literară a cercului măiestrilor români din Arad, sub conducerea secretarului „Asociațiunii”, dl S. Secula. Secretarul „Asociațiunii” vorbește celor întruniți despre scopul acestor fel de ședințe, scoțînd la iveală importanța lor pentru dezvoltarea sentimentului național, cultivarea solidarității, ridicarea nivelului cultural și moral. S'a cîntat apoi o legendă de d. V. A. Urechia, și s'a comentat.

+ Traian Mureșianu. Între foile din România, cari au înregistrat moartea regretatului sculptor *Traian Mureșianu*, „La Roumanie” îi dedică următoarea reamintire: „Răposatul, care avea o superbă voce de bariton, a fost bine cunoscut publicului din București, unde a dat mai multe concerte cu succes.”

Lâng ori Mezei Mórítz. Se știe, că faimosul *Hieronymus Károly* a fost ales deputat în două cercuri. Ținând mandatul din Sătmár, în *Ciața* va fi alege nouă. Aici va fi căpătuit unul dintre „marii căzuți”. Se vorbea că bătrânul ganeț, *Tizza Kálmán* va candida în *Ciața*, dar el este bolnav acum. Astfel clubul liberal din *Ciața* a decis, că va „îmbia” cu mandatul pe *Láng Lajos* ori pe *Mezei Mórítz*, mărmi veritabile liberele — jidane.

Necrolog. *Victoria C. Jaga* născută *George Barfiu*, în etate de 55 ani, a încetat din viață în urma unei scurte suferințe. Ceremonia funebă a avut loc Duminică în 28 Octomvrie, ora 2 p. m., la domiciliul decedatei din str. Ișvor nr. 45, de unde cortegiul a pornit la cimiterul Șerban-Vodă (Beiu) din București. Rugați-vă pentru dînsa.

La fondul de 20 bani întemeiat de Reuniunea sodalilor români din Sibiu, pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au contribuit următorii: Vasile Gămulea, funcț. la „Albina” 20 bani; Nicolae Babeș, paroch în Ruja 1 cor.; Cornel Babeș, student 20 bani; T. Suba, ec. 50 bani; P. Lanorajan 40 bani; I. Perhaiță 1 cor.; Mișu R. 1 cor. 20 bani; Eliaș C. 1 cor.; Victor Fodor 2 cor.; Ioan Șalea 1 cor.; Aurel Indrieș 20 bani; Aviașion Ciora 1 cor.; Ioan Baci, episcop 1 cor.; Sabin Lelescu 2 cor. Suma 12 cor. 70 bani.

Intoarocerea curții chineze la Peking. Știrile sosite din Peking spun, că sosirea curții e iminentă. Prințul Ciung a plecat din Peking spre a întâmpina curtea la Hsiphong.

Pregătirile făcute spre a primi au un caracter destul de curios. Autoritățile chineze au lucrat spre a face să dispară orice urmă de cucerire a trupelor europene.

Sparturile din palatul imperial au fost reparate și fiind cu neputință de a reconstrui turnul oriental, s'a făcut unul de lemn și carton vâpsit, ca o fortăreață, chiar cu tunurile desenate la ferestre. Cum curtea trebuia să treacă prin fața legațiunilor fortificate, Chinezii au construit înaintea lor un zid, spre a ascunde fortificațiile.

Pungășii. Comerciantul de cereale, jidovul *Gross* din Keszthely, după ce a îngelat pe mai mulți proprietari din jur cu vre-o trei sute de mii de coroane, a dispărut.

Un anumit *Nagy Árpád*, absolvent al școlii agricole din Cașovia, a dat anunț prin foi, că vinde *struguri* admirabili și primește comenzi pe oș, trimițându-se prețul înainte. O mulțime de comenzi a primit din toate părțile, a încașat paralele, dar struguri ca'n palmă. Denuțat fiind în urmă a ajuns pe mână poliției.

Weinberger (Vass) Mór, cassarul fabricii Paschka et Comp din Budapesta, după ce a defraudat sume considerabile, s'a făcut nevăzut. Firma îi promite *ierțare*, numai să se reîntoară și să restituie barem suma nechehtuită. Dar în același timp a pus și *premiu* de o mie cor. pentru acela, care va pune mâna pe Weinberger.

Barăși gendarmii. Frații Perian din Steierdorf, patru la număr s'au dus zilele aceste la Oravița, având o afacere la judecătoria cerouală. După ce și-au isprăvit lucrul au intrat în o cărmă, unde au înscenat o bătaie, zdrobind mobilierul localului. În curând au sosit la fața locului gendarmii, pe cari frații i-au atacat, așa că impenajii au fost siliti să facă uz de arme. Unul din frați a fost rănit de moarte, ear' ceilalți au fost duși în închisoare. Astfel li-se scrie cazul ziarilor din Pesta. Oare nu va fi și aici la mijloc vre-o „bravură” gendarmerească.

Sfîrșitul predicii. Duminică trecută a ținut abatele *Bornet* o predică în una din bisericile Parisului. La sfîrșitul predicii a declarat, că el a trecut la protestantism, unde va servi tot ca preot. Această declarație a produs mare indignare între credincioși, cari au părăsit biserica, fără să mai asculte cuvintele abatelui.

Moartea lui Li-Hung-Ciang a produs adănci regrete în Peking și în întreaga China. El a fost poate singurul diplomat chinez, care știa trata cu guvernele străine luând în considerare și punctul de vedere al acestora.

Despre ultimele momente ale lui se spune, că familia a chemat la bolnav și câțiva medici chinezi. Medicii străini au declarat atunci, că dacă nu se vor depărta medicii chinezi, ei nu mai curază pe Li. De aci a urmat o vie discuție, în timpul căreia bolnavul — a murit.

O depeșă mai nouă anunță, că *Juangkai* a fost numit de guvern în Peci, ear' în locul lui Li-Hung-Ciang a fost numit *Vang-Veng-San*. Lui Li-Hung-Ciang, după obiceiul chinez, i s'a dat un nou nume: Li-Vent-Ciang și a fost ridicat după moarte la rangul de marchiz, demnitate, ce trece și la fiul sau cel mai în etate.

Bandiți la granița Austriei și Ungariei. La granița vestică a Ungariei, înspre Leita, au fost prinși zilele acestea 11 bandiți, cari făceau parte din o bandă de hoți foarte temerari. Membrii acestei bande în timpul din urmă și-au luat curajul a face spargeri și a ataca pe drumuși în ziua mare, ear' în vîlul nopții erau o adevărată paoste pentru comitele dela graniță, atât în Ungaria, cât și în Austria. Așa s. p. în una din nopțile trecute orașul Bruck a fost luminat toată noaptea de teamă că bandiții vor străbate în oraș. Gendarmeria însă e pe urma lor. În Wiener-Neustadt au fost arestați 5 Țigani, despre cari se crede că aparțin și ei bande.

Reviste nouă. Cu începutul lunii Noemvrie v. vor apărea la București două nouă reviste săptămânale, „*Facla*” și „*Săptămîna*”. Această din urmă va fi redigată de dl G. Panu.

Duel. În orașul *Insterburg* din Prusia a fost un duel cu pistolul între subloc. de tunari *Hildebrand* și loc. inf. *Blaskovits*. Cel din urmă a primit o rană grea, din care a și murit. *Blaskovits* fiind beat, amicul sau a vrut să-l ducă acasă, dar acesta l-a lovit. A doua zi, fără să-și aducă aminte de cele întâmplate în noaptea precedentă, *Blaskovits* a plecat la logodnicia sa, de unde telegrafice a fost provocat să se reîntoară la *Insterburg* și să duzeala cu cel mai bun prieten al său, care apoi i-a și stîna viața. — Vezi, regula militară...

Membri în secția școlară. Ioan F. Negruț, profesor de preparandie în Blaj, a fost numit membru ordinar în secția școlară dela „Asociațiune”, în locul rămas vacant prin trecerea membrului Dr. Vasile Hossu la secția economică.

Max jubilează. E foarte caracteristic pentru nația maghiară, iubulul lui *Max Falk*, Cincizeci de ani s'au împlinit, de când *Max* a fost promovat „doctor”. Și ce sărbătoare l-au aranjat Maghiarii! Vlădici, miniștri, deputați etc. etc. toți s'au grăbit să-l felicite pe *Max*, pe genialul *Max*, până și *Tizza Kálmán*, bolnav cum e, și-a depus omagiale la picioarele jidovului, azi botezat, *Max Falk*. Ei, doară împreună au „felicitat” țeara în decurs de trei decenii.

Frații Șahului în Viena. Șahul Persiei a trimis pe doi frați de-ai săi și încă pe alți doi tineri la Viena, unde își vor urma studiile ca elevi în *Teresianum*.

Jertfa esamenului. *Zsarda Daniel*, vicenotar, la tribunalul din Bistrița de două ori s'a prezentat la esamenul de jude dar fără succes. Faptul acesta, care i-a curmat pentru todeauna cariera, l'a amărit atât de mult, încât s'a sinucis.

„Tribuna Conservatoare.” Partidul conservator de sub geția dlui P. Carp face să apară un ziar lași intitulat „Tribuna Conservatoare”.

Primul număr a apărut Duminică.

Un apel Mai mulți preoți de ai noștri gr.-cat. din jurul Smigului, intruniri în acea localitate, adresează un apel contraților preoți pentru o consfătuire în chestia ajutorării clerului gr.-cat. român. În apel, după ce se accentuează cum clerul altor confesii e ajutat în privința materială din partea statului, preoții propun următoarele:

Și noi fiind tot asemenea servi altarului și ai statului, după ce până în prezent încă nici speranță de ceva mângăiere nu avem, ne permitem a ruga pe fiecare onorat frate și preot, ca însușindu-și ideea aceasta, să vină la gîndire ținînd în proximal sinod de toamnă cu propunerea: ca se se aleagă din fiecare tract protopopesc 2-3 delegați pentru a se întruni la o consfătuire în cauza sus indicată în Blaj, unde discutându-se cu toată seriozitatea se hotărăscă modalitatea cum s'ar pute ajunge cât mai în grabă la ajutorarea clerului nostru. Subscriții, termenul întrunirii l'am afla de cel mai potrivit pe ziua de sf. Nicolae, adică 19 Dec. a. c., pe care termin rugăm pe fiecare sinod să binevoască a-l susține pentru sigurtatea întrunirii.

Apelul, asupra căruia atragem atenția preoților gr.-cat. e iscălit de următorii: Basiliu Stolan, paroch gr.-cat. Atel; Vasile Șerban, paroch gr.-cat. în Alma; Ioan Roman, paroch gr.-cat. în Ernea; Georgiu Vamoș, preot gr.-cat. Glacș; Georgiu Savu, parochul Dărlăuș; George Șerban, paroch gr.-cat. al Smigului; Nicolau Roman, coop. gr.-cat. în Ernea.

Societ. dela calea ferată vicinală din com. Torontal a avut un proces cu comunele Toracul mare și Clec. Când s'a construit adică linia vicinală Beci cherecul mare—Zombor, comunele numite n'au vrut să plătească suma de 17.230 cor. cât s'ar fi venit pe ele, pentru că comitatul n'a adus nici un conoluș în privința acestă. Societatea le-a împresuat, dar tribunalul din Bercherecul mare a respins-o cu cererea ei, condamnându-o la purtarea speșelor de proces.

Un finanț ucis. În Valea-mare (Bănat) s'a întâmplat zilele trecute o crimă. În comună sînt mulți proprietari de cazane mici, cari ferb Țuică. Unul dintre ei, G. Luga și ferbea și noaptea rachful, fără a vesti pe finanți, ca se nu fie siliti la plata taxei. Despre asta au aflat finanții și Lunia trecut au surprins pe proprietar, că ferbe fără licență. Acesta, în tovarășie cu alți trei vecini, a sărit asupra sergentului de finanți, care și îndeplinea slujba, și l-au omorît. Toți au fost prinși de gendarmerie și escortați la temniță.

Scumpiul (mălin, iorgoran, lilia) din grădina unui abonent al nostru din Gesac a înflorit acum în toamnă din nou.

Despre Clemente Munteanu, fost timp de 61 ani paroch în comuna Limba și reșosat acum de curînd ni se povestesc următoarele: Ca preot tînăr, reșosatul Clemente Munteanu în revoluția din 1848-49 a suferit și el batjocurile și barbariile, pe cari mulți preoți au avut să le îndure pe acele timpuri. Bătut crunt cu vergi și bâte, bietul preot rămăsese leșinat, fără simțiri, dar călăii sei și-au mai satisfăcut instinctele bestiale și prin tăierea din carnea leșinatului. Dus după aceea acasă spre a fi înmormîntat, omul și-a revenit în fire, — pentru a pășori mai departe turma sa cuvîntătoare. Aflie acum odihna de veci în sinurile Tatălui cereș.

Știri mărute. Poetul norvegian, *Ibsen*, care știm că a fost greu bolnav, conform unei știri din Copenhaga, s'a însănoșat deplin.

— Moștenitorul tronului englez, care a avut până acum titlul: prinț de Cornwall și York, a fost numit prinț *Wallis* (vels) și Chester.

— „*Petit Journal*” e avisat din Brest, că între lucrătorii acestui port maritim al Franței se manifestă semne de grevă. Autoritățile maritime consideră situația de gravă.

ECONOMIE.

Știri din piață. Sibiu. Grâu hl. 10.80—11.60, secară 8.—8.80, orz 6.80—7.60, ovăș 4.80—5.40, oucuruz 8.—8.40, cartofi 2.60—3.40, fasole 8—10 cor. Oaș 10 buc. 50—66 bani.

Cursul pieței de bani din Sibiu: Lira engleză 23.90; 20 lei în hârtie 18.96; 20 lei în argint 18.90; 20 franci în aur 18.98; lira turcească în aur 21.40; rubla 2.53; 1 marcă 1.17 cor.

Budapesta (bursa). Secară, nouă, 50 eligr. 6.80—7.10, orz 5.85—6.20, ovăș 7.26—7.50, oucuruz 5.30—5.35, cîncantin 6.15—6.25.

Bibliografie.

„Căldarul Poporului”.

„*Căldarul Poporului*” pe anul 1902 a eșit din tipar și se află de vânzare cu prețul obișnuit de 40 bani (20 or.) și 6 bani (3 or.) porto.

Anul 1902 este al XVII-lea an al „*Căldarului Poporului*” și, se vede, că cu cât înaintează acest căldar în vîrstă, cu atât cuprinsul lui devine mai interesant, mai bogat și mai folositor pentru țeranii noștri și peste tot pentru tot Românul dela țeară.

„*Căldarul Poporului*” pe 1902 este foarte bogat în cuprins și împodobit cu un număr însemnat de frumoase ilustrații.

Ca cettitorii noștri să se încredințeze despre aceasta, vom face cunoscut pe scurt cuprinsul lui.

Partea calendaristică.

Partea calendaristică cuprinde toate datele însemnate ale anului viitor, anume: anotimpurile, zilele critice, întunecimi, posturile etc., apoi lunile cu zilele lor, după căldarul Iulian sau cel românesc și după cel apusean.

La marginea fiecărei luni se află însemnată după zile vremea, staturi și termene, atât de folosite pentru toți.

Eată s. p. datele de felul acesta de pe o lună:

Marție 1902.

Vremea: (După căl. de 100 ani): În 1-a lunii timp frumos, din 2-21 tot schimbăcios. Din 22-25 foarte frig, din 26-31 vor fi plo.

Sfaturi și termene:

Din 15-31 Marție se face foaia de mărțurisire a întreprinderilor și societăților (însotirilor), obligate la dare de seamă publică (banci, însotiri com., etc.).

Ferește-te încă poți de a face datorii; dacă ești silit să faci, ia bani împrumut numai dela bănci românești.

După luni vine *cronologia*, *domitorii din toată lumea*, *posturi și telegrafat*, *timbrele și genalismul*, în care se cuprind date despre toți ce alcătuie *puterea noastră culturală*, anume: *bisericele române* (biserica greco-orient. și

gr.-cat.), *școlale* (școlale populare, de mijloc, pedagogii și teologii, școlale de fete) și *reuniunile* (culturale, reuniuni de femei, de cîntări, de meseriași, de binefacere, de agricultură, de negoț, tipografii, bănci și însotiri sîtești).

Fiecare din acestea sînt îmbogățite cu date nouă, așa că ele ne dau o vîicoană despre stările noastre culturale.

Mai urmează apoi 2 notițe de interes deosebit pentru plugari, anume: *Cît timp poartă animalele agricole și Greutatea de mijloc a bucatelor*, ear' în sfîrșit o altă notiță *statistică*, în care se arată numărul popoarelor, cari trăso în atingere mai deasă cu Românii.

Cu aceasta se încheie partea calendaristică și începe partea literară, cu articoli, povestiri etc. cu neîntrecutul *Răvaș* și cu frumoase ilustrații.

Partea literară.

Pe cât de folosite și prețioasă este partea primă, calendaristică, pe atât de minunată este partea a doua, literară.

În fruntea ei se află o prea frumoasă ilustrație, prima în șirul ilustrațiilor: *Școala elementară din Buzău*, (România).

Textul se începe cu „*Cele zece porunci ale Românului*”, după care se dă o descriere din luptele naționale pentru neatrîrarea României, *din luptele dela Grivița*, după poezii și scriitorul nostru *G. Căpuc*. Aici cettitorul află frumoase exemple de vitejie și jertfire românească.

După o poezie și o glumă urmează portretul și biografia generalului *Candiano Popescu*, reșosat anul trecut și care a jucat un rol viteaz la Grivița.

Împărăteasa înțeleaptă este o poveste de vestitul scriitor-povesteaș, *Dumitru Stăncescu*, la sfîrșitul căreia dăm de o frumoasă iocană, care ne înfățează *monumentul vîntătorilor din Ploeghi*, vestii și acestia în răboiul de neatrîrarea al României.

După o glumă în poezie (Ungurii din Ujfalău) și o alegorie, urmează iocane de biserică românești și apoi o minunată poezie-rugăciune: *Domnului se ne rugăm!* de Octavian.

Un alt articol, plin de învățături pentru popor este: *Băncile noastre și împrumuturile sătenilor*, în care dl *Vasile C. Osavă* dă povețe folosite pentru ac eia, cari se împrumută dela bănci.

După aceeașă dăm o frumoasă ilustrație: un Român voinic, cu furca în mînă (port național). După o glumă și a doua poveste (Papa care știe carte), urmează cea mai frumoasă ilustrație a Căldarului, portretul vrednicului nostru bărbat național, *Dr. Teodor Mihali*, cu biografia.

Un alt portret frumos este al învătătorului nostru *Florina*, ear' de *Porcius*, care urmează după o schiță despre istoricul Căldarului.

Răvașul nostru cuprinde ca de obicei însemnările de peste an, împărțite în capitole după felul lor. *Răvașul* este, cum am zice, o foale constatătoare din un număr, în care se înșiruesc faptele și întîmplările unui an, ale noastre, din patrie și din lumea mare.

Răvașul se estinde pe vre-o două coale de tipar des. Prin el găim portretele lui *Crispi*, ministru italian, mort anul trecut, *Kruger*, președintele Burilor *Mac Kinley*, președintele din America.

După *Răvaș* mai urmează: alte bucăți literare, poezii populare, staturi și povețe economice, între cari amintim articolul *Bucătăria țeranului*, de dna *Ana Florea*, învătătoare, un articol de mare preț pentru țeranele noastre.

Între glume amintim gluma ilustrată: *Păsălitul băut* (2 chipuri).

Căldarul se sfîrșește cu *îngurile* și apoi cu înseretele, cari încă sînt vrednice de cetit.

Acesta e pe scurt cuprinsul „*Căldarului Poporului*” pe 1902, pe care îl recomandăm tuturor, fiind cel mai bun și mai frumos căldar și totodată — cel mai ieștin.

Statistica practică sau reguli și exemple pentru tot felul de epistole, petițiuni, acte și documente de *J. F. Negruț*. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Kraft. Preț 80 bani.

Ceea ce ridică îndoeabi valoarea manualului sînt împărțirea metodică, priceperea de dascăl încărînt în munca pe terenul acesta dovedită cu acest privilegiu și exemplele luate tot din scriitorii noștri de seamă. Cartea are aprobarea ministerială și e introdusă la toate gimnaziile noastre, o nouă dovadă, că apariția ei a satisfăcut dela început o necesitate adăncă simțită.

„Confecționarea pălărilor de paie”, de D. Popescu, învătător, ediția III. București, 1901. Cu multe figuri. E una din esecelentele cărțicele cari compun biblioteca populară a administrațiunii domeniului coroaiei.

Dicționar germano-român pentru școală și conversațiune, de T. Alexi. Ed. V. Editura libr. H. Zeidner, Brașov, 1901. Preț 3 cor. 60 bani (4 lei). Cuvintele cumpuse au fost subsumate celor originale cu mai mare, veritate și spațiul câștigat astfel a folosit pentru esplanări rasologice și intercalarea de vorbe nouă.

Mormântul lui Bănuț. Institutul nostru a scos în editură *cărți postale ilustrate cu mormântul lui Bănuț la Bocu-română*. Cărțile postale impondibile cu acest monument național sînt foarte frumoase. Atragem atențiunea amatorilor de cărți ilustrate asupra lor. În orice cas facem un lucru bin și românesc, dacă răspîndim astfel de cărți, cu ilustrații naționale, în loc de-a trimite la cunoscuți ilustrate cu subiecte străine, adese ori fără gust.

Ilustratele cu mormântul lui Bănuț costă bucata 6 bani (3 cr.). Vînzătorilor se dă rabat convenit.

Mama sfîntului Augustin, de Emil Bougaud, episcop de Lavail (Franca), traducere de *Salba*. Cartea aceasta este tipărită în editură și cu cheltuiala dlui Dr. *Elie Dăianu*.

Salba — după cum spune dl Dr. Dăianu — este pseudonimul ce și l-au ales la anul 1892 elevii români ai seminarului catolic din Budapesta, cari au făcut traducerea — Dl Dr. Dăianu a luat asupra ei editarea. Jumătate din venitul curăț pe ea rezultă, l'a merit pentru un scop național-bisericesc. — Preț 2 coroane. De vânzare la autorul în Blaj.

„Carnetul roșu” este titlul unei interesante novele nihiliste, tradusă din germană de *Moșul* și apărută zilele aceste. De vânzare la tipografia *A. Mureșan*, Brașov. Preț 60 bani.

Pentru învătătorii. Cunoscutul ABC-ar: *Micul prieten al cettitorilor* adică *Cartea pentru învătarea scrierii și cetirii de Silvestru Moldovan* a apărut la tipografia arhidieceșană din Sibiu, în a doua ediție, revăzută și augmentată.

Acest abod-ar compus după cel mai practic metod, este unul dintre cele mai bune manuale de acest fel, asupra căruia atragem atenția învătătorilor. Preț 44 bani legat 60 bani. Se poate procura dela librăria archid. în Sibiu.

Sosiri în Sibiu.

La 9 Noemvrie n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Scheuchenstein, col. Arad; Lazarovici și fam., ing. sup. Galca și fam. ofi. Căneni; Eger, maior, Himesch, primar, Thalmayer, com. Brașov; Zuculin, maior; Iacobi, argint, Iekim, com. Viena; Gross com. Linz; Raab, com. Cinci-biserici; Heuffel, com. Bozen; Zsornia, com. Rosensau; Stolz, com. Lipcea.

Hotel „Neuriner”: Kenessy, căp. Medias; Kajetan, lt. Elisabtopole; Gottlein, Reghin; Săseș; Avramescu, com. Rimnic; Eitenberger com. Brünn, Thüringer, com. Căneni; Stern, com. Craiova.

Hotel „Meller”: Tincu, com. Orășova; Predjovic, notar Melece; Müller și soția, notar, Veseud; Draeh, Viena; Ștefănescu, funcț. Orășova.

Hotel „Mihail”: Costică, com. Căneni.

Hotel „Habermann”: Blatt și soția, orol. Rimnic.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Marți, 12 Nov. n. 1901.

„FLACHSMANN ALS ERZIEHER”, comedie în 3 acte de Otto Ernst.

Începutul la 7 ore seară.

Pentru redacție și editură responsabil: **Elie Alimănescu-Băncilă**.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: **Iosif Marshall**.

BIUROUL ADVOCATILOR ASOCIAȚI.

C. Rădulescu,

fost procuror și judecător de tribunal și doctor în drept, fost magistrat,

se angajează a pleda înaintea tuturor instanțelor judecătorești din România, *procese de ori-ce natură, esecutări de hotărîri și creanțe*.

București,

[324] 16-48 Strada Română nr. 81.

Publicațiune.

Subscrisa primărie comunală în numele comunei Săn-Georgiul român (Oláh-Szent-György) în Ungaria, comitatul Bistrița-Năsăud, ca proprietară, prin aceasta publică licitația de esarëndare a institutului de scalde și apa minerală „Hebe” cu totul ce aparține acestui institut, precum clădiri, mobile etc., începându-se arëndă din 1 Ianuarie 1902 pe un ciclu de 10 ani, eventual și mai mulți chiar și până la 99 ani.

Licitatiia se va ține în 2 Decemvrie 1901 începându-se la 9 ore a. m., în cancelaria comunală.

Prețul strigării este 8000 (opt mii) coroane de fiecare an. Până la începerea licitației se primesc și oferte închise.

Atât dela licitanți cât și dela oferenți se poștește un vadiu de 10% în bani gata sau în hârtii de valoare, precum și atestat de purtare morală și avere.

Cei interesați de a ține acest institut în arëndă se pot orienta în detalii despre toate condițiunile de licitație respective esarëndare, cari se pot vedea în orele oficioase în cancelaria comunală, ba la dorință se pot estrada în copie.

Isvorul principal al apei minerale, care formează institutul balnear, ce se va esarëndă, constă din următoarele ingrediente:

„HEBE”

Analiza chimică a renumitelor izvoare minerale, cele mai avute în bicarbonat de sodă și potașe din Săn-Georgiul român, comitatul Bistrița-Năsăud (Transilvania) după Fr. Folberth și Dr. Ludwig, profesorul de chimie dela universitatea din Viena.

Temperatura izvoarelor	12.5°	13° C.
In 10.000 echivalenți de apă:	Nr. izvoarelor	1
Acid carbonic	liber	20.828
	semi-liber	17.819
	Sodă (Natriu)	34.570
	Calciu (Calcar)	18.219
Bicarbonat de	Magnezie	5.219
	Oxidul de fer	0.154
		0.540
Acid silicic		0.512
Clorură de	Sodă (Natriu)	24.888
	Potașe (Caliu)	3.353
Iodură de sodă		0.040
Phosphorate argiloase		0.171
Lithiu		1.820
Brom		
Substanțe organice		
Suma în	Bicarbonat	125.796
	Săruri minerale	87.154
		112.133
		87.732
		876 1-3

Pentru orientarea publicului.

Pe fundul sticlelor „HEBE” se formează un sediment, care dacă se scutură sticla, se desface într-o mulțime de particule cafenii, cari se ridică în sus. Acest sediment nu e altceva decât o dovadă despre bunătaea apei, adică o nouă combinațiune chimică din ambele acide carbonice (liber și semilibre) cu diferitele săruri minerale, ce se află cu soluțiune în apă. — Turnând apa într-un pahar, acele formațiuni aparente dispar.

Primele izvoare minerale de sodă și potașă din Europa.

Chimistul Fr. Folberth scrie: „Dacă considerăm raportul ambelor acestor izvoare față de cantitatea sărurilor minerale dizolvate în apă, vedem că apa izvoarelor din St-Georgiul român întrece pe toate apele, ce se înșiră la acest loc: Rohitsch, Vichy, Grand-ville, Billin, Josephsquelle, Roisdorf, Selters, Gleichberg, Heilbrunn, Borszék, Faschingen, Emskränchen, Salzbrunn.

Băile din St-Georgiul român trebuie să se numere, pe baza conținutului lor atât de avut, între cele mai vestite și mai escelente izvoare de sodă și potașă (natriu și kaliu) din Europa.

Efectele vindecătoare ale acestei ape.

Drul Sigmund de Illanoș, vestitul profesor de medicină dela universitatea din Viena scrie următoarele: „Apele minerale dela St-Georgiul român, foarte avute în bicarbonate și cloruri de sodă și potașă, se folosesc ca cură principală cu mare succes. — Cu deosebire sînt pentru morburile următoare: a frigurilor învechite, a boalelor de ficat și de splină, a slăbirei aparatului digestiv, a funcțiunilor intestinelor, a Hämorrhoidelor, a anomaliei în menstruație, a blenorhoelilor urinare și a catarelor cronice de plămâni și de uter, a petrificărilor în bescică și renichi, a scrofulelor, a tot soiul de debilitări nervoase, a hipohondriei și a hysteriei.”

Săn-Georgiul român, la 1 Noemvrie 1901.

Iacob Cărcu,
primar com.

Primăria comunală

Teodor Marțian,
not. com.

Cumpărați-vă Călindar!

Cel mai bun, mai frumos și mai ieftin
călindar românesc

Călindarul Poporului pe 1902

a apărut și se află de vânzare cu prețul
de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Se poate procura dela librăria „Tipografa”, societate pe acții în Sibiu,
strada Poplăcii nr. 15 și la alte librării
din țeară.

Calfă de negustorie.

Am învățat *speșierie, ferărie și colomiale*, sînt de 18 ani, pe terenul comercial de 6 ani, detalist foarte bun și am cele mai bune certificate, sînt în condiție și acum, dar aș dori să merg mai departe a mai practica pe terenul comercial. De origine sînt Român. Respectivii cari ar voi să mă accepteze a se adresa la administrația acestei foi. 371 2-2

0 minune a timpului nou!

390 obiecte importante pentru
podoabă cu numai 3 cor. 60 bani.

Un orologiu prima practic, garanță 1 an, cu lanț frumos, o mașină de socotit, care face cea mai grea socoteală într-o secundă lucrînd singură (cu instrucțiune), o cravată de mătășă veritabilă pentru domni, ultima nouăte, 1 ac frumos de cravată cu simili brillant, 1 reccvisit pompos de scris compus din 3 bucați, 1 garnitură constătoare din 3 mangete, guler și nasturii necesari, toți de aur double și cu incuie: toare patent, o broșe de Paris, un minunat inel pentru domni sau doamne, imitațiune de aur cu peatră scumpă, 1 păreche cercei eleganți cu simili-briliant, o bucată de săpun parfumat, 1 șireag de mărgele orientale, 1 notes, 1 cigareță cu chichimbar, un briceag, 1 portmoneu de piele, un aparat de aprins, 20 obiecte de corespondență și încă peste 300 bucați diferite, necesare și indispensabile în casă — gratuit.

Toate la un loc cu orologiu, care singur e aproape atîta vrednic, costă numai 3 cor. 60 bani. Se trimite cu rambursă prin „Krakauer Uhren Depot”

F. WINDISCH,

Krakau nr. 10/2.

NB. Pentru ce nu convine se retrimite banii. 842 8-8

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterca Șulțiu.

— Portrete frumoase —
Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”
soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,
cuprînzînd

unele date dela întemeierea ei până la
31 Decemvrie 1899

publicat de
Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani

Cartea

Stuparilor

săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editora și proprietatea
Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiu.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestor
ărți folositoare a umplut un gol adînc
în literatura stupăritului. Broșura este scrisă
pe un frunț învățător, stupar pricepat. E
tractează pe scurt tot de ce are trebuință u
stupar. Se recomandă cu deosebire ca prem
pentru școalele noastre de tot soiul

Se vinde la
Librăria W. Kraft.

Pályázati hirdetmény.

Szebenvármegye főispánya és szászispán úr ömeltóságának megbízásából a Szebenvármegye törvényhatósági bizottsága által 1901. évi december hó 18-án tartandó általános tisztújító közgyűlésben, az 1886. évi XXI. t. cz. 79. §-a alapján választás után hat (6) évre betöltendő szebenvármegyei tisztí állásokra pályázatot hirdetek

Ezen állások s az azokkal egybekötött rendszeresített illetmények és a megkívántató elméleti minősítés a következők:

Létszám	Az állás megnevezése	Egyenkénti és évenkénti illetmények					Megjegyzés
		Fizetés	Lakpénz	Utazási állomány	Irodai állomány	Állomány	
		kor.	kor.	kor.	kor.	kor.	
1.	Alispán	4600	800	1200	—	—	
1.	Főjegyző	3400	600	—	—	—	
1.	I. Aljegyző	2600	400	—	—	—	3. §
1.	II. Aljegyző	2400	400	—	—	—	
1.	III. Aljegyző	2200	300	—	—	—	
1.	IV. Aljegyző	2000	300	—	—	—	
1.	Tisztí ügyész	2600	400	—	—	—	5. §. 8. p
1.	Árvaszéki elnök	3400	600	—	—	—	5. §
1.	Árvaszéki I. ülnök	2600	400	—	—	—	
2.	Árvaszéki II. és III. ülnök	2400	400	—	—	—	
1.	Pénztárnok	2500	400	—	—	—	18. §
1.	Ellenőr	1900	400	—	—	—	
5.	Járásí főszolgabíró (Nagyseben, Szászsebes, Szerdahely, Szellistye, Ujgyház, székhelyekkel)	3600	400	1000	500	500	3. §.
6.	Szolgabíró	2000	300	—	—	—	

Az alispán és a főjegyző ezeken felül még évenkénti 360 korona, a főszolgabírák 240 korona hajdutatási és évenkénti 94 kor. 76 filléryi hajduruházi általányt húznak.

Megjegyeztetik még, hogy a felsorolt tisztviselői állások betöltői ez időszert a törvényhatóság által adott drágasági pótlékok is élveznek, melynek kifizetése az évenkénti megszavazástól és jóváhagyástól függ.

Felhívom mindazokat, akik ezen tisztviselői állások egyikét elnyerni óhajják, hogy a fent jelzett elméleti, valamint az 1883. évi I. tcz. 18. ának a) és b) pontjaiban körülírt általános minősítettségüket úgyiszentén physikai és szellemi munkaképességüket, egyéni fedhetlenségüket és minden tekintetben való megbízhatóságukat igazoló okmányokkal felszerelt, kellően bélyegelt pályázati kérvényüket méltóságos *Thalman Gusztáv* szebenvármegyei főispánja és szászispán úrhoz legkésőbbben 1901. évi december hó 15-éig nyújták be.

Azon pályázók, akik már Szebenvármegye szolgálatában állanak, pályázati kérvényüket okmányokkal felszerelni nem tartóznak.

Nagy-Szeben, 1901. november 4.-én.

Beissenberger.
alispán.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărtei acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, țiguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiiului.

Descrierea Ardealului.

Cine vooște să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Ianos, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o vchiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5-cr. porto), în România 3 lei.

Toate stările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unele ce le avom despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie într-o altă:

„Până astăzi n’a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădeșer se simția la noi. Sperăm, că publicul cetilor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comando se pot face la

Librăria W. Kraft.